

Arrest

nr. 94 561 van 7 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 april 2012 met referentenummer 15434.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. MICHOLT loco advocaat S. COOLEMAN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 25 november 2010, verklaart er zich op 26 november 2010 vluchteling.

1.2. Op 22 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 23 februari 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 juli 1989 geboren in Batufa, district Zakho, provincie Dohuk, Noord-Irak. U bent een soenniet van Koerdische origine. Sinds 6 augustus 2008 zou u een seksuele relatie hebben met uw boezemvriend C.. Op 16 november 2010 werden jullie tijdens de seksuele daad betrapt door de broer van C., W.. U liet uw vriend C. achter en vluchtte weg toen W. binnenkwam. U vreesde dat uw familie, en in het bijzonder uw vader, u zou vermoorden indien ze weet zouden krijgen van uw homoseksuele relatie met C.. U ging naar uw neef S. en vertelde hem wat er gebeurd was. Hij stuurde u door naar zijn vader T. A.. Hij raadde u aan Irak te ontvluchten en regelde uw reis. Nadat u twee dagen bij uw oom T. in Zakho verbleef vertrok u op 18 november 2010 naar Istanbul. Op 19 november 2010 reisde u verder naar België waar u een week later aankwam en asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw originele identiteitskaart en origineel nationaliteitsbewijs voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève dient te koesteren of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Allereerst zijn uw verklaringen niet van die aard dat er geconcludeerd kan worden dat u homoseksueel bent. Zo verklaart u herhaaldelijk dat u zich aangetrokken voelt tot vrouwen en dat u weldegelijk een relatie wilde uitbouwen met een vrouw. U beweert zelfs dat u zich eigenlijk meer aangetrokken voelt tot meisjes en dat u uiteindelijk wilt huwen met een meisje en een gezin stichten. Ook seksueel voelde u zich blijkbaar meer aangetrokken tot meisjes en u had zelfs een concrete liefdesrelatie met een meisje. De reden waarom u uiteindelijk een relatie met een jongen begonnen zou zijn was omdat dit simpelweg eenvoudiger was en omdat er geen meisjes voorhanden waren waar u een seksuele relatie mee kon beginnen (CGVS, p. 14, 15, 16, 19, 21).

Volgens uw verklaringen merkte u echter wel onmiddellijk dat u seksueel opgewonden kon geraken bij een man en begon u na verloop van tijd diepere gevoelens te koesteren voor C.. U beweert dan ook dat u ook op bepaalde mannen valt (CGVS, p. 13, 15, 16, 21, 22, 23). Dit kan u echter niet aannemelijk maken. U verklaart immers dat u nooit met een andere man seksuele omgang heeft gehad (CGVS, p. 14). Hoewel u reeds bijna een jaar in België verblijft heeft u ook hier geen seksuele omgang gehad met een man of zelfs maar contact gehad met een homoseksuele man. Dit terwijl u weet dat de Belgische maatschappij hier normaal mee omgaat. Hoewel u blijkbaar via vrienden vernomen heeft dat er in België bars en clubs zijn gericht op homoseksuelen heeft u deze plaatsen nooit bezocht. Ook via het internet heeft u nooit contact gezocht met andere mannen. Volgens u is dit het gevolg van het feit dat u nog steeds met uw problemen in Irak bezig bent. Dit is uiteraard mogelijk, maar kan, samen met uw verklaringen dat u zich meer aangetrokken voelt toe vrouwen, bezwaarlijk overtuigen van een homoseksuele geaardheid. Bovendien, gevraagd of u websites over homoseks bekeek, antwoordt u aanvankelijk dat u zowel naar sites voor mannen als voor vrouwen surft. Gevraagd welke sites dit waren, past u echter plots uw verklaringen aan en stelt u dat de enige website die u kent, facebook is (CGVS p.18). Dat u aanvankelijk aangeeft wel dergelijke sites te bezoeken, maar geen namen kan geven, doet twijfels rijzen over uw vermeende homoseksuele geaardheid.

Er kan echter getwijfeld worden aan uw verklaringen dat u meer dan twee jaar lang een seks- en liefdesrelatie zou hebben gehad met C. zonder dat iemand hier iets van gemerkt zou hebben. Zo verklaart u dat het in Koerdistan niet veilig is om homoseksuele gevoelens te hebben, u stelt letterlijk dat men u dan direct met de dood zou bestraffen (CGVS, p. 8). In het licht van bovenstaande is het dan ook zeer opmerkelijk dat u verklaart dat jullie nooit echt voorzichtig waren wanneer jullie elkaar ontmoetten (CGVS, p. 13, 14). Het blijkt zelfs dat jullie tijdens die twee jaar vaak seks zouden hebben gehad in de nabijheid van drukbezochte openbare plaatsen en zelfs in het huis van C. (CGVS, p. 11, 12, 13). Indien dit daadwerkelijk het geval zou zijn geweest is het weinig waarschijnlijk dat jullie in heel die periode nooit betrapt zouden zijn geweest. Aan de andere kant is het weinig waarschijnlijk dat jullie zonder enige voorzichtigheid in te bouwen elkaar vaak zouden ontmoeten. U was immers op de

hoogte van de mogelijke gevolgen (CGVS, p. 14). Het is tevens zeer opmerkelijk dat u niet weet of de eerste seksuele ervaring van u en C. ook de eerste homoseksuele ervaring was voor C. (zoals dat voor u het geval was). Evenmin weet u of C. ook voor vrouwen viel (zoals dat voor u het geval was). Dat u het nooit over zulke zaken zou hebben gehad met de man met wie u gedurende twee jaar een, zoals u het zelf beschrijft, "warme" relatie had, is weinig geloofwaardig (CGVS p.13, 18).

Verder is het zeer opmerkelijk dat u verklaart dat de relatie in 2008 op school zou zijn begonnen (CGVS, p. 7, 11). U verklaart immers dat u van uw zesde of zevende levensjaar naar school begon te gaan. In totaal zou u acht jaar school hebben gelopen: zes jaar lagere school en twee jaar in de middelbare school. U zou nooit een jaar hebben moeten overdoen. Aangezien u in 1989 bent geboren zou dit betekenen dat u maximaal tot 2004 naar school zou zijn gegaan. Het is dan ook niet mogelijk dat u in 2008, op school, een relatie zou zijn begonnen met C. (CGVS, p. 2, 5, 6). Vervolgens blijkt dat uw verklaringen over de voorgehouden gebeurtenissen van 16 november 2010 niet consistent zijn. Zo verklaart u aanvankelijk dat W. binnen zou zijn gekomen tijdens de seksuele daad. U zou hem niet gehoord hebben omdat de tv zo luid stond. W. zou toen richting C. gegaan zijn en u vluchtte weg (CGVS, p. 7, 10, 30). Vervolgens verklaart u echter dat u tijdens de seksuele daad de stem van W. hoorde en dat u wegvluchtte zonder hem te zien (CGVS, p. 30, 31).

Verder blijkt dat u niet weet wat W. met C. heeft gedaan nadat hij jullie betrapten of wat er met C. gebeurd zou zijn na uw vertrek (CGVS, p. 9, 10). U heeft geen enkele informatie omtrent C.. Het enige wat u zou gedaan hebben om nieuws over hem te vernemen, is dat u uw oom naar hem zou hebben gevraagd (CGVS p.31-32). Uw oom zou niets hebben geweten. Dat u niet meer moeite heeft gedaan of naar alternatieven heeft gezocht om informatie over C. te bekomen overtuigt allerm minst van de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtrelaas. Bovendien doet het verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw, zoals u ze beschrijft, "warme liefdesrelatie" met C.. Indien uw partner in de problemen zou zitten, mag men toch verwachten dat u, wanneer u via één persoon geen informatie kon bekomen, minstens zou proberen om op andere manieren nieuws over uw geliefde te bekomen.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u homoseksueel zou zijn en er evenmin geloof kan worden gehecht aan het feit dat u twee jaar lang ongemerkt een homoseksuele relatie zou hebben gehad met C., noch aan de voorgehouden gebeurtenissen van 16 november 2010, moet worden opgemerkt dat u niet heeft kunnen overtuigen dat u, op basis van uw homoseksuele relatie met C., een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Voorts wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn enkel een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker een schending op van artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie, schending van de artikelen 48/2, 48/3, 52 en 62 van de Vreemdelingenwet, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en meent dat er in zijn hoofde wel degelijk kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker werpt vooreerst op dat zich taalproblemen hebben voorgedaan met de tolk en stelt dat de commissaris-generaal een beoordelingsfout heeft gemaakt en de bestreden beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk een homoseksuele relatie had met C.. Hij merkt hierbij op dat hij, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal aanhaalt, niet heeft verklaard dat hij zich ook tot vrouwen aangetrokken voelde, noch dat hij enkel een relatie begon met C. omdat het makkelijker was daar er geen meisje voorhanden was. Verzoeker verduidelijkt dat hij verklaarde dat hij zich ook tot vrouwen kan aangetrokken voelen maar dat zulks tot op het heden niet het geval was daar hij nooit een liefdesrelatie had met een meisje. Verzoeker merkt voorts op dat hij verklaarde de mogelijkheid zich ook tot vrouwen aangetrokken te voelen niet te uit te sluiten. Verzoeker merkt verder op dat het feit dat hij in België geen seksuele contacten had en geen bars of clubs voor homoseksuelen bezoekt, niet kan leiden tot het besluit dat hij geen homoseksueel is. Hij wijst erop dat hij niet veel mensen kent in België en deze vriendschappen niet op het spel wil zetten. Daarnaast wijst hij erop dat het bezoeken van bars sowieso niet in zijn natuur ligt en benadrukt dat hij momenteel stabiliteit wil in zijn leven en zich niet wil verliezen in het nachtleven. Daarnaast merkt verzoeker nog op dat hij uitdrukkelijk verklaarde geen websites over homoseks te bezoeken. Hij wijst er hierbij op dat ook niet elke homoseksuele Belg dergelijke sites bezoekt. Nog volgens verzoeker verklaarde hij nooit websites over seks met mannen noch vrouwen te bezoeken, maar zich te beperken tot websites als facebook. Tot slot benadrukt verzoeker dat het feit blijft dat hij zich tot C. aangetrokken voelde en met hem een liefdesrelatie had.

Aangaande zijn relatie met C., wijst verzoeker erop dat iedereen hen zag als boezemvrienden zodat het normaal was dat ze elkaar regelmatig zagen en elkaar gewoon konden ontmoeten. Als ze seksuele daden stelden, zorgden ze er wel voor dat niemand hen kon zien. De dag dat ze betrappt werden door de broer van C. waren ze ervan overtuigd dat ze de hele dag alleen zouden zijn. Doordat de televisie aanstond hadden ze C's broer niet horen binnenkomen. Verzoeker erkent dan ook dat ze op dat moment niet voorzichtig waren. Ook hier merkt verzoeker op dat de verwarring aangaande zijn verklaringen te wijten is aan een miscommunicatie met de tolk. Verzoeker benadrukt dat hij enkel Koerdisch praat maar dat binnen deze taal verschillende subdialecten bestaat. Verzoeker merkt verder op dat hij wel degelijk informatie gezocht heeft over C., maar telkens op een dood spoor terecht kwam. De enige met wie verzoeker nog contact heeft kon hem geen antwoorden bieden en een alternatief heeft verzoeker niet.

Verzoeker werpt op dat het, ongeacht of hij nu al dan niet gedurende twee jaar een relatie had met C., wel vaststaat dat hij werd betrappt met C. en benadrukt hierbij dat hij, los van zijn werkelijke geaardheid, door zijn omgeving wel als homoseksueel wordt beschouwd. Verzoeker kan onmogelijk terugkeren naar zijn land van herkomst omdat de eer van de familie enkel kan gered worden door verzoeker te doden.

Verzoeker werpt voorts op minstens in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij herhaalt nogmaals het risico te worden gedood en benadrukt dat tal van media – internet, kranten, Amnesty International – duidelijk aantonen dat homoseksuelen in Irak niet worden aanvaard en worden gemarteld, vaak met de dood tot gevolg. Verzoeker citeert voorts een passage uit een verslag van het Ministerie van buitenlandse zaken van Nederland, d.d. 16 december 2011, aangaande de situatie voor homo's in Irak. Verzoekende partij benadrukt verder dat de plaatselijke autoriteiten in Irak bovendien de erewraak gedogen. Hiermee rekening houdend meent verzoeker dan ook zeker in aanmerking te komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 b) Vreemdelingenwet. Naar verzoekers mening houdt de bestreden beslissing een schending in van artikel 3 EVRM. Tot slot merkt verzoeker op dat ook de "protection subsidiaire subsidiaire" moet worden gecontroleerd.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde

verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier en dit in tegenstelling tot wat verweerder dienaangaande in zijn nota vermeldt, dat verzoeker wel degelijk melding heeft gemaakt van tolkproblemen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaart verzoeker bij de aanvang van het gehoor dat hij de vrouwelijke tolk tijdens het eerste interview niet goed kon verstaan omdat zij uit Syrië was en hij uit Batifa (gehoorverslag, 1).

Ook blijkt de bestreden beslissing ten onrechte te stellen dat verzoeker in het verleden al een concrete liefdesrelatie had met een meisje. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk bij het Commissariaat-generaal dat hij een meisje kende met wie hij enkele telefonische contacten had (gehoorverslag, 14). Van een concrete liefdesrelatie kan in dit geval dan ook geen sprake zijn gelet op het feit dat er nooit fysieke contacten geweest zijn. Verzoeker werd ter terechtzitting ondervraagd en de Raad stelt vast dat zijn verklaringen stroken met zijn voorgehouden seksuele geaardheid. Hij verduidelikte dat hij bij het Commissariaat-generaal inderdaad verklaarde dat hij zich ook tot vrouwen kan aangetrokken voelen maar dat zulks tot op het heden niet het geval was daar hij nooit een liefdesrelatie had met een meisje. Verzoekers verklaringen aangaande de beleving van zijn geaardheid in het algemeen en zijn relatie met C. in het bijzonder zijn niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en stemmen overeen met zijn voorgaande verklaringen zoals deze blijken uit het administratief dossier.

Terecht stelt verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens dat het motief uit de bestreden beslissing stellende dat het feit dat verzoeker in België tot op het ogenblik dat hij bij het Commissariaat-generaal werd ondervraagd nog geen seksuele contacten heeft gehad met mannen onmogelijk tot de conclusie kan leiden dat verzoeker niet homoseksueel geaard zou zijn. Verzoeker bleek ter terechtzitting bovendien vergezeld te zijn van zijn Belgische vriend met wie hij actueel een relatie heeft en die hij blijkens zijn verklaringen heeft leren kennen in een bar in Blankenberge waar uitsluitend homo's komen. Verzoeker verduidelijkt dienaangaande dat hij bij zijn aankomst in België te veel schroom had om homobars te bezoeken en deze schroom, naarmate hij langer in België vertoefde, geleidelijk aan weggeëbd is.

Gelet op wat vooraf gaat in samenhang met de informatie die verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt over homoseksualiteit in zijn land van herkomst kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, omwille van het behoren tot een sociale groep.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER